

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้สำหรับการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น

The Development of English Pronunciation Learning Strategies of Second Years Communication Arts Students of Sripatum University Khon Kaen Campus

ปวีณา ถินแดง¹, ธาเรรัตน์ หิรัญนุเคราะห์², บุญเลิศ วงศ์พรหม³

Pawina Thindaeng¹, Tareerat Hirannukhro², Boonlert Wongprom³

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2563

Email : pawina.thi@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อวิดีโอของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุมวิทยาเขตขอนแก่น 2) เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น จำนวน 20 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ก่อน-หลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาจำนวน 20 คน ที่ทำแบบทดสอบก่อนเรียนมี ค่าเฉลี่ย 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.03 และแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 17.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.39 ผลคะแนน แบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับผลคะแนนก่อนเรียน 2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อสื่อวิดีโอการออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย 4.06 และ

¹ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น

¹ English for Business Communication Student, Sripatum University, Khon Kaen Campus, Thailand.

^{2,3} มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น

^{2,3} Sripatum University, Khon Kaen Campus, Thailand.

*ได้รับบทความ: 2 พฤษภาคม 2564; แก้ไขบทความ: 31 พฤษภาคม 2564; ตอรับการตีพิมพ์: 8 มิถุนายน 2564

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบตามแบบฝึกหัดก่อนเรียนนั้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษาบางคนยังไม่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษหรือมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ยังขาดทักษะการการเน้นคำ แต่หลังจากนักศึกษาได้เรียนรู้จากวิดีโอและออกเสียงตาม ช่วยให้นักศึกษามีความรู้การออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ : 1. สื่อการเรียนการสอน 2. การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3. สัทศาสตร์ 4. วีดีโอคลิป 5. ความพึงพอใจ

ABSTRACT

The objectives of the research article were 1) to compare the English reading ability of students, before and after practicing English pronunciation with video materials of second-year students of the Communication Arts Faculty, Sripatum University Khon Kaen Campus. 2) to improve their English pronunciation correctly according to International Phonetic Alphabet (IPA). The sample used in this research was the 2nd year students, total 20 people, from the Faculty of Communication Arts, Sripatum University, Khon Kaen Campus. The research tool was an English-speaking test (before - after class) and a satisfaction questionnaire. The statistics used in the analysis were percentage, mean and standard deviation. Data was collected by making 15 videos for teaching in the classroom. The students' pronunciation test of 20 words was one set of pronunciation practice test. The data was collected two times using the same test; the researcher began collecting data by pre-test for the second-year students of the Communication Arts Faculty, the number of words was 20 words, then the researcher performed the post-test after students watched the video in the final week.

The results of the research were as follows: 1) the post-test scores of the 20 students who took the test were higher before studying. The pre-test had a mean of 3.30, a standard deviation of 2.03, and a post-test with a mean of 17.65, a standard deviation of 1.39. 2) the students were satisfied with the Pronunciation and Vocabulary Video by a mean of 4.06 and a standard deviation of 0.79. The pre-test scores showed that some students did not have a basic knowledge of English

pronunciation or have some knowledge but lack the skills of word stress. After the students had learned and practiced the pronunciation from the videos, they gained knowledge of English pronunciation and was able to pronounce the words correctly. This resulted in higher marks in the test after studying.

Keywords : 1. Teaching Media 2. English Pronunciation 3. Phonetics 4. Video Clip 5. Satisfaction

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ปัจจุบันการศึกษาของทั่วโลกเริ่มเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรากฏการณ์ New Normal อันเนื่องมาจากอิทธิพลของโรค COVID-19 อีกทั้งพัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศที่เจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ เป็นเหตุให้รูปแบบการเรียนมีได้จำกัดอยู่แต่ในห้องเรียนอีกต่อไปมีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทเพิ่มมากขึ้น และภาษาที่สองมีบทบาทมากยิ่งขึ้นและประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอดดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติที่ได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่กระนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็มีปัญหามาโดยตลอดส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องจนกระทั่งเข้าสู่การเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเกิดปัญหาอันเนื่องมาจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานปัญหาของเด็กไทยไม่ค่อยเก่งภาษาอังกฤษ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับครูสอนภาษาอังกฤษเป็นคนไทยหรือไม่อย่างไรแต่องค์ประกอบมีหลายสาเหตุด้วยกัน สิ่งหนึ่งที่เรารู้ได้ชัดที่เป็นรูปธรรมคือระบบการเรียนการสอนที่บ้านเรานั้นให้เด็กเรียนไวยากรณ์มากเกินไปและเรียนเพื่อแค่ให้สอบผ่าน โดยไม่ได้คำนึงถึงหน้าที่ของภาษาคือเพื่อการสื่อสาร (ปวิณนุช พุ่มจิต, อังศุวรา เหลืองนภา, 2562 : 550-561)

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ภาษานักวิชาการด้านภาษาต่างยืนยันว่าทักษะการฟังมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอย่างมากและถือว่าเป็นทักษะทางภาษาที่มีความจำเป็นมากที่สุด เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่จะนำไปสู่ทักษะการพูดเพราะหากผู้ฟังมีทักษะการฟังที่ดีย่อมส่งเสริมให้ทักษะการพูดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ถ้าได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังไม่เพียงพอจะมีผลทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้ ดังนั้นควรจะใส่ใจในทักษะการฟังเพื่อให้การฟังประสบผลสำเร็จ(มณีรัตน์ กรรณิกา และอภิราตี จันทร์แสง, 2560 : 17) การออกเสียงก็มีความสำคัญและเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนภาษา เพราะหากออกเสียงผิดย่อมส่งผลต่อการสื่อความหมาย ระดับความสูงต่ำของเสียงย่อมสะท้อนความหมายของคำหรือประโยคได้ หากผู้เรียนไม่สามารถอ่านออก

เสียงได้ ย่อมทำให้การเรียนรู้แต่ละครั้งพบปัญหามากมายดังนั้นจึงจำเป็นต้องออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องการพูดภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงภาษาไทยจะทำให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการเข้าใจผิดในความหมายได้(พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2544 : 8)สรุปได้ว่าการออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจยิ่งขึ้น

ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีหลายประการดังที่ธีรวัฒน์ ตันพนิส (2556 : 170-177) พบว่านักศึกษาชาวไทยมีปัญหาในการออกเสียงเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยดังนี้ ตำแหน่งพยัญชนะต้น คือ /θ/, /ð/, /v/, /r/, /z/, /ʃ/, /ʒ/, /tʃ/ ตำแหน่งพยัญชนะท้าย คือ /ʒ/, /dʒ/, /ʃ/, /θ/, /ð/, /z/, /tʃ/, /g/, /v/ และเสียงสระคือ /ə/, /ɒ/, /ɑ/, /ɔɪ/, /ʊə/ ซึ่งสาเหตุเกิดจากไม่มีเสียงเหล่านี้ในระบบเสียงภาษาไทยนักศึกษาจึงใช้เสียงภาษาไทยแทนถือเป็นอิทธิพลจากการแทรกแซงของภาษาแม่และเป็นกระบวนการทำให้การออกเสียงง่ายขึ้นเออร์(Ur, 2000 : 52) อธิบายถึงสาเหตุของข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษว่าแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1)เสียงบางเสียงในภาษาอังกฤษไม่มีอยู่ในภาษาแม่ ทำให้ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับการออกเสียงเหล่านั้น จึงแทนที่เสียงเหล่านั้นโดยเสียงที่ใกล้เคียง 2)เสียงบางเสียงเป็นเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่ แต่ไม่ได้ถือเป็นหน่วยเสียงที่แยกออกมาอย่างชัดเจน จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้เสียงดังกล่าวว่าสามารถทำให้เกิดความแตกต่างทางความหมายได้ 3)บางครั้งผู้เรียนออกเสียงถูกต้อง แต่ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ถึงการลงเสียงเน้นหนัก(Stress) ในระดับคำ หรือบางครั้งผู้เรียนไม่รู้จักใช้ทำนองเสียง(Intonation) ในระดับประโยคของภาษาแม่มาใช้ในภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อความหมายได้

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะเชื่อมโยงการสอนออกเสียงผ่านทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่นักศึกษาคุ้นชิน โดยการศึกษาเกี่ยวกับผลการใช้วีดิโอสำหรับการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อวีดิโอสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีปทุมวิทยาเขตขอนแก่น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะและศักยภาพในการออกเสียงให้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้ได้มากที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อวีดิโอ

2.2 เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้เรียนรู้วิธีการออกแบบสื่อวีดีโอ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนรายวิชาอื่นๆ หรืองานอื่นๆ ได้อีกด้วย

3.2 สามารถออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องผ่านสัญลักษณ์สากลที่สื่อวีดีโอนำเสนอได้

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น จำนวนนักศึกษา 20 คนโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง กล่าวคือผู้วิจัยเป็นผู้ช่วยสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน ที่นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างได้ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ก่อน-หลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ โดยให้คะแนนว่านักศึกษาออกเสียงถูกหรือไม่ จะให้คะแนนคำศัพท์ละ 1 คะแนน และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อสื่อวีดีโอการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยเรียงลำดับจากพึงพอใจมากที่สุดไปจนถึงพึงพอใจน้อยที่สุด หลังจากนั้น นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ท่าน ที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบคุณภาพเพื่อพิจารณาว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมานั้น สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดทำวีดีโอขึ้นเป็นจำนวน 15 คลิป มาเปิดสอนในห้องเรียน โดยจะทดสอบการออกเสียงของนักศึกษา 20 คำ เป็นแบบทดสอบการฝึกทักษะการออกเสียง จำนวน 1 ชุด โดยเก็บข้อมูลจำนวน 2 ครั้ง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม และผู้วิจัยได้เริ่มเก็บข้อมูลโดยการทดสอบ Pre-test นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จำนวนคำศัพท์ 20 คำ สัปดาห์สุดท้ายผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ Post-test หลังจากที่นักศึกษาได้ดูวีดีโอ

รายละเอียดลักษณะงานและขั้นตอนการปฏิบัติงาน

1. ศึกษาปัญหาในห้องเรียน และ กำหนดหัวข้อโครงการ เพื่อปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดูแลโครงการวิจัย เพื่อปรึกษาและเสนอแนวคิด หรือแนวทางที่จะแก้ไข เพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ศึกษาข้อมูลและความเป็นไปได้ โดยการรวบรวมข้อมูล ทฤษฎี เพื่อสนับสนุนแนวคิด และวิธีการดำเนินโครงการ รวมถึงความเป็นไปได้ที่โครงการจะประสบผลสำเร็จ จึงจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากงานเขียน บทความ งานวิจัย หรือ วิทยานิพนธ์ของผู้อื่นประกอบ

3. วางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นขั้นตอน รวมถึงการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการศึกษาจำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ดูแล การออกแบบเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงาน

4. ในการดำเนินการวิจัยนั้น ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลโดยการจัดทำวิดีโอสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทำแบบทดสอบ ก่อนเรียน และหลังเรียนนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น และจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิดีโอการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

5. ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อวิดีโอของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุมวิทยาเขตขอนแก่นและเพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักของการออกเสียงภาษาอังกฤษ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของประชากรที่นำมาใช้ในการทำวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรที่นำมาใช้ในการทำวิจัย

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	9	45
ชาย	11	55
รวม	20	100

จากตารางที่ 1 พบว่า เป็นนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ENG111: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประจำวัน (EVERYDAY ENGLISH) 2 Section 08 จำนวน 20 คนมีจำนวนนักศึกษาเพศหญิงจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 และมีนักศึกษาเพศชายจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55

ตารางที่ 2 ผลเปรียบเทียบแบบทดสอบ Pre-Test และ Post-Test

แบบทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.
Pre-Test	3.30	2.03
Post-Test	17.65	1.39

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดสอบ Pre-Test มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 และผลทดสอบ Post-Test มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.65 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.39

สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อน-หลังเรียน จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาได้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.65 เมื่อเปรียบเทียบกับผลคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียนซึ่งมีเพียง 3.03 เท่านั้น

ตารางที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อสื่อวีดิโอการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

หัวข้อประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาและขั้นตอนการดำเนินการทำวีดิโอ	4.15	0.37	ดีมาก
2. ภาพ ตัวอักษร เสียง และวีดิโอ	4.05	0.39	ดีมาก
3. วีดิโอมีความน่าสนใจและดึงดูดใจ	4.05	0.39	ดีมาก
4. การนำเสนอมีความเหมาะสม เข้าใจง่าย	4.00	0.32	ดีมาก
5. ระยะเวลาของวีดิโอมีความเหมาะสม	4.05	0.22	ดีมาก
รวม	4.06	0.79	ดีมาก

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละหัวข้อประเมินนักศึกษามีความพึงพอใจมาก ซึ่งวัดจากค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแปลผลได้ดีมาก พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อวีดิโอการออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่พึงพอใจมาก ผลรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 สรุปได้ว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อวีดิโอการออกเสียงภาษาอังกฤษ

5.2 จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน(Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน(Post-test) รวมทั้งพิจารณาทำการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเหล่า

นักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนว่าส่งผลต่อความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหรือไม่รวมถึงการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนน Pre-test กับคะแนน Post-test ว่าค่าเฉลี่ยคะแนน Post-test ของนักศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยคะแนน Pre-test ของนักเรียนหรือไม่และวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษา

5.3 จากการวิเคราะห์ผลของความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้จากสื่อวิดีโอของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น ซึ่งเป็นนักศึกษาเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 55 นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 0.30 ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำมาก เมื่อทดสอบหลังเรียนแล้วทุกคนมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.65 ซึ่งมีคะแนนที่สูงขึ้นซึ่งผลการออกเสียงอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก อาจเนื่องมาจากนักศึกษาจำนวน 20 คน ได้รับการสอนโดยใช้สื่อวิดีโออีกทั้งการฝึกฝน และพัฒนาตนเองในการออกเสียงภาษาอังกฤษจนทำให้คะแนนหลังเรียนสูงขึ้นซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ส่งผลให้การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อวิดีโอของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อสื่อวิดีโอการออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่พึงพอใจมากผลรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 แสดงได้ว่านักศึกษามีความเข้าใจในสื่อวิดีโอการเรียนการสอนของผู้วิจัยจากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบตามแบบฝึกหัดก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษาบางคนยังไม่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษหรือมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ยังขาดทักษะการการเน้นคำ(Stress) แต่หลังจากนักศึกษาได้เรียนจากวิดีโอที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นและพานักศึกษาออกเสียงตามกลับช่วยให้นักเรียนมีความรู้การออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น

6. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยของการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้ผ่านสื่อวิดีโอของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ซึ่งนักศึกษามีผลคะแนนของการทำแบบทดสอบก่อนเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 และแบบทดสอบหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.39 พบว่าผลคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับผลคะแนนก่อนเรียนซึ่งผลการออกเสียงอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก อันแสดงถึงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ส่งผลให้การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อวิดีโอของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อสื่อวิดีโอการออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่พึงพอใจมาก ผลรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 แสดงได้ว่านักศึกษาได้มีความเข้าใจในสื่อวิดีโอการเรียนการสอนของผู้วิจัยซึ่งคล้ายกับ พัทธราภรณ์ ห่อตระกูล และสุพจน์

แก้วไพฑูรย์ (2561 : 39-48) ได้สร้างและ หาประสิทธิภาพของชุดปฏิบัติเพื่อประกอบการสอนเสียงพยัญชนะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติเพื่อประกอบการสอนเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในรายวิชาสัทศาสตร์และศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อชุดปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกปฏิบัติเพื่อประกอบการสอนเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในรายวิชาสัทศาสตร์มีประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้ที่ 89.76/88.43 สำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.40-0.74 และมีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.89 และแบบสำรวจความพึงพอใจของนิสิตต่อการใช้ชุดฝึกปฏิบัติมีความตรงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ระหว่าง 4.10-4.19 สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ รุสสถาน สาแม และเปรมินทร์ คาระวี (2558 : 88) ที่ระบุว่าวิธีการฝึกออกเสียงที่สำคัญประการหนึ่งที่ใช้ในห้องเรียนคือ การฝึกพูดซ้ำๆ จนคล่อง การมีความรู้ทางสัทศาสตร์เป็นการศึกษาลักษณะของการออกเสียงในภาษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงการวางอวัยวะในตำแหน่งต่างๆ ให้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์รวมทั้งความรู้เรื่องสัทอักษร (Phonetic Symbols) หากนักเรียนสามารถเข้าใจและออกเสียงถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ได้มากเท่าใด ก็ยังมีโอกาสออกเสียงภาษาอังกฤษได้คล้ายกับเจ้าของภาษามากขึ้นเท่านั้น และผลที่ตามมาคือทำให้เกิดความมั่นใจในการออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 งานวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อการเรียนรู้สำหรับการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาผ่านสื่อวีดิโอนี้สามารถนำไปใช้กำหนดเป็นนโยบายช่วยให้นักศึกษาออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง เป็นพื้นฐานให้นักศึกษาพูดได้อย่างชัดเจน ต่อยอดไปถึงเรื่องการสอบ IELTS และ TOEFL จนถึงการเรียนรู้ในระดับสูง และการทำงานในระดับสากลได้ต่อไป

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

7.2.1 การพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษครั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น หรือผู้ที่สนใจศึกษาการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ สามารถนำสื่อวีดิโอการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นนำไปเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องได้ และเพื่อเป็นประโยชน์กับผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

7.3.1 ควรมีการพัฒนาสื่อการสอนเพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา ด้านองค์ประกอบอื่นๆ เช่น การออกเสียงหนักเบา(Stress) การใช้ระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค (Intonation) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างและหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ

8. เอกสารอ้างอิง

- ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2556). ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 51. วันที่ 5-7 กุมภาพันธ์ 2556. 170-177.
- ปวีณนุช พุ่มจิต และอังคณา เหลืองนภา. (2562). การใช้แอปพลิเคชันในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษา ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2. วันที่ 19 มกราคม 2562 ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 550-561.
- พัชรภรณ์ ห่อตระกูล และ สุพจน์ แก้วไพฑูรย์. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การออกเสียงภาษาอังกฤษของนิสิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ มจร. วิทยาเขตแพร่. 1(1). 39-48.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มณีนีรัตน์ กรรณิกา และ อภิราตี จันทร์แสง. (2560). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด. 11(2). 127-133.
- รุสลาน สาแม และเปรมินทร์ คาระวี (2558). พฤติกรรมการออกเสียงพยางค์หนัก-เบาในคำภาษาอังกฤษจากผลของการสอนแบบฟัง-พูดร่วมกับการสอนความรู้ทางสัทศาสตร์: การศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศิริราษฎร์สามัคคี อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 26(1). 85-89.
- Ur,P. (2000). A Course in Language Teaching Practice and Theory: Teaching Pronunciation. United Kingdom : Cambridge University Press.

9. คำขอบคุณ

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้ความรักให้การสนับสนุนด้วยดีเสมอมา ขอขอบพระคุณ ครูบาอาจารย์ทุกท่านที่อบรมสั่งสอน ชี้แนวทางให้แสงสว่างแก่ชีวิต ขอขอบพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา พุคยาภรณ์ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น ที่ให้ความรัก ให้โอกาสได้ฝึกปฏิบัติ และท่านที่ปรึกษาที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนท่านคณาจารย์ใน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น ทุกท่าน ที่ให้คำปรึกษา เป็นแบบอย่างที่ดีเสมอมา